

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA (ES) št. 648/2005

z dne 13. aprila 2005

o spremembah Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o Carinskem zakoniku Skupnosti

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 26, 95, 133 in 135 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (EGS) št. 2913/92 ⁽³⁾ določa pravila za carinsko obravnavo blaga, ki se uvaža ali bo izvoženo.
- (2) Pri carinskih kontrolah blaga, ki se ga vnaša na ali iznaša iz carinskega območja Skupnosti, je treba uvesti enako raven zaščite. Za doseganje tega cilja je treba vzpostaviti enako raven carinskih kontrol v Skupnosti in zagotoviti usklajeno uporabo carinskih kontrol v državah članicah, ki imajo glavno odgovornost za uporabljanje teh kontrol. Take kontrole morajo temeljiti na skupno dogovorjenih standardih in merilih tveganj za izbor blaga in gospodarskih subjektov, da se zmanjša tveganje za Skupnost in njene državljane ter za trgovinske partnerje Skupnosti. V podporo skupnemu pristopu morajo države članice in Komisija zato določiti okvir na ravni Skupnosti za obvladovanje tveganj, tako da se lahko učinkovito določijo prednostne naloge in racionalno porazdelijo sredstva, s ciljem ohranitve prave uravnoteženosti med carinskimi kontrolami in olajševanjem zakonitega trgovanja. Tak okvir naj bi tudi predvidel skupna

merila in usklajene zahteve za pooblaščenega gospodarske subjekte in zagotovil usklajeno uporabo teh meril in zahtev. Vzpostavitev okvira za obvladovanje tveganj, ki bi bil skupen za vse države članice, državam članicam ne sme preprečiti preverjanja blaga po naključnem izboru.

- (3) Država članica podeli status „pooblaščenega gospodarskega subjekta“ vsakemu gospodarskemu subjektu, ki izpolnjuje skupna merila glede kontrolnega sistema subjekta, finančne solventnosti in upoštevanja predpisov. Status pooblaščenega gospodarskega subjekta, ki ga podeli ena država članica, bi morale priznati druge države članice, ne daje pa v drugih državah članicah pravice do avtomatičnega koriščenja poenostavitve, predvidenih v carinskih predpisih. Vendar bi druge države članice pooblaščenim gospodarskim subjektom morale dovoliti uporabo poenostavitve, pod pogojem, da izpolnjujejo vse posebne zahteve za uporabo posameznih poenostavitve. Pri preučitvi zahteve za uporabo poenostavitve, drugim državam članicam ni treba ponoviti ocene kontrolnega sistema subjekta, finančne solventnosti ali upoštevanja predpisov, ki jo je že opravila država članica, ki je subjektu podelila „status pooblaščenega gospodarskega subjekta“, vendar pa morajo zagotoviti, da so izpolnjeni vsi drugi posebni pogoji za uporabo posameznih poenostavitve. Uporaba poenostavitve v drugih državah članicah je lahko usklajena tudi z dogovorom med zadevnimi carinskimi organi.
- (4) Poenostavitve po carinskih pravilih še naprej ne smejo posegati v carinske kontrole, kot je določeno v Carinskem zakoniku Skupnosti, predvsem glede varstva in varnosti. Za takšne kontrole so odgovorni carinski organi in, čeprav morajo status pooblaščenega gospodarskega subjekta ti organi upoštevati, pri analizi tveganja in pri podelitvi kakršnih koli olajšav gospodarskemu subjektu zaradi kontrole v zvezi z varnostjo in varstvom, se pravica do kontrole mora ohraniti.
- (5) Pristojni organi držav članic in Komisija si morajo deliti informacije o uvoženem in izvoženem blagu, povezane s tveganjem. V ta namen je treba vzpostaviti skupen varen sistem, ki pristojnim organom pravočasno in na učinkovit način omogoča dostop do teh informacij, njihov prenos in izmenjavo. Takšne informacije se lahko delijo tudi s tretjimi državami, če mednarodni sporazumi tako predvidevajo.

⁽¹⁾ UL C 110, 30.4.2004, str. 72.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 20. aprila 2004 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 29. novembra 2004 (UL C 38 E, 15.2.2005, str. 36) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 23. februarja 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL L 302, 19.10.1992, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

- (6) Določiti je treba pogoje, pod katerimi je informacije, ki jih posreduje gospodarski subjekt carini, mogoče razkriti drugim organom iste države članice, drugim državam članicam, Komisiji ali organom v tretjih državah. V ta namen je treba jasno navesti, da se Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽¹⁾ in Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 45/2001 z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov⁽²⁾, uporabljata za osebne podatke, ki jih obdelujejo pristojni organi, kot tudi kateri koli drug organ, ki prejema podatke v skladu s Carinskim zakonikom Skupnosti.
- (7) Za zagotovitev ustreznih kontrol, ki temeljijo na oceni tveganj, je treba predpisati zahteve po podatkih pred prihodom ali pred odhodom za vse blago, ki vstopa v carinsko območje Skupnosti ali iz njega izstopa, razen za blago, ki prečka ozemlje po zračni ali morski poti brez postanka na tem ozemlju. Taki podatki morajo biti na voljo preden je blago prišlo v ali odšlo iz carinskega območja Skupnosti. Drugačni časovni okviri in pravila se lahko določijo v skladu z vrstami blaga, prevoza ali gospodarskih subjektov ali kjer mednarodni sporazumi predvidevajo posebno varnostno ureditev. Ta zahteva mora veljati tudi za blago, ki vstopa v prosto cono ali iz nje izstopa, zato da bi se izognili varnostnim vrzelim.
- (8) Uredbo (EGS) št. 2913/92 je zato treba ustrezno spremeniti —

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EGS) št. 2913/92 se spremeni kakor sledi:

1. člen 4 se spremeni, kakor sledi:

— vstavijo se naslednje točke:

„(4a) ‚Carinski urad vstopa‘ pomeni carinski urad, ki ga določijo carinski organi v skladu s carinskimi predpisi, kamor mora biti brez odlašanja prepeljana blago, ki vstopa na carinsko območje Skupnosti, in kjer se opravijo ustrezne vhodne kontrole, ki temeljijo na oceni tveganja;

(4b) ‚Carinski urad uvoza‘ pomeni carinski urad, ki ga določijo carinski organi v skladu s carinskimi pred-

pisi, kjer je treba opraviti formalnosti, vključno z ustreznimi kontrolami, ki temeljijo na oceni tveganja, za pridobitev carinsko dovoljene rabe ali uporabe blaga, ki je bilo vneseno na carinsko območje Skupnosti;

(4c) ‚Carinski urad izvoza‘ pomeni carinski urad, ki ga določijo carinski organi v skladu s carinskimi predpisi, kjer je treba opraviti formalnosti, vključno z ustreznimi kontrolami, ki temeljijo na oceni tveganja, za pridobitev carinsko dovoljene rabe ali uporabe blaga, ki zapuša carinsko območje Skupnosti;

(4d) ‚Carinski urad izstopa‘ pomeni carinski urad, ki ga določijo carinski organi v skladu s carinskimi predpisi, kjer je treba predložiti blago preden zapusti carinsko območje Skupnosti in kjer se opravijo carinske kontrole glede izpolnitve izstopnih formalnosti in ustrezne kontrole, ki temeljijo na oceni tveganja.“,

— točka 14 se nadomesti z naslednjim:

(14) „‚Carinska kontrola‘ pomeni posebna dejanja, ki jih izvajajo carinski organi za zagotovitev pravilne uporabe carinskih predpisov in druge zakonodaje v zvezi z vstopom, izstopom, tranzitom, prenosom in končno uporabo blaga, ki se giblje med carinskim območjem Skupnosti in tretjimi državami kot tudi v zvezi s prisotnostjo blaga, ki nima statusa Skupnosti; taka dejanja lahko vključujejo pregledovanje blaga, preverjanje podatkov iz deklaracije, preverjanje obstoja in avtentičnosti elektronskih ali pisnih dokumentov, pregledovanje poslovnih knjig in drugih evidenc, pregledovanje prevoznih sredstev, pregledovanje prtljage in drugih stvari, ki jih potniki nosijo s seboj ali na sebi, ter izvajanje uradnih preiskav in drugih podobnih dejanj.“,

— dodajo se naslednje točke:

(25) „‚Tveganje‘ pomeni verjetnost primera, ki nastopi v zvezi z vstopom, izstopom, tranzitom, prenosom in posebno uporabo blaga, ki se giblje med carinskim območjem Skupnosti in tretjimi državami, in pri prisotnosti blaga, ki nima statusa Skupnosti, ki

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

— preprečuje pravilno uporabo ukrepov Skupnosti ali nacionalnih ukrepov, ali

- ogroža finančne interese Skupnosti in njenih držav članic, ali
- predstavlja grožnjo varstvu in varnosti Skupnosti, javnemu zdravju, okolju ali potrošnikom.

(26) ‚Obvladovanje tveganj‘ pomeni sistematično prepoznavanje tveganj in izvajanje vseh ukrepov, potrebnih za omejitev izpostavljenosti tveganju. To vključuje dejavnosti, kot so zbiranje podatkov in informacij, analizo in oceno tveganja, predpisovanje in izvajanje ukrepov in redno spremljanje in pregled postopka in njegovih izidov, na temelju mednarodnih, Skupnostnih in nacionalnih virov in strategij.“;

2. vstavita se naslednji oddelek in člen:

„Oddelek 1 a

Pooblaščen gospodarski subjekt

Člen 5a

1. Carinski organi, po potrebi po posvetovanju z drugimi pristojnimi organi, ob upoštevanju meril iz odstavka 2, podelijo status ‚pooblaščen gospodarski subjekt‘ vsakemu gospodarskemu subjektu, ustanovljenemu na carinskem območju Skupnosti.

‚Pooblaščen gospodarski subjekt‘ je upravičen do olajšav pri carinskih kontrolah v zvezi z varstvom in varnostjo in/ali poenostavitve, predvidenih v carinskih predpisih.

Status ‚pooblaščen gospodarski subjekt‘ priznajo carinski organi v vseh državah članicah, ob upoštevanju pravil in pogojev iz odstavka 2 in brez poseganja v carinske kontrole. Carinski organi na podlagi priznavanja statusa ‚pooblaščen gospodarski subjekt‘ in če so izpolnjene vse zahteve glede posebne vrste poenostavitve, predvidene v carinski zakonodaji Skupnosti, subjektu dovolijo, da koristi to poenostavitev.

2. Merila za podelitev statusa ‚pooblaščen gospodarski subjekt‘ vključujejo:

- ustrezno evidenco o zagotavljanju skladnosti s carinskimi zahtevami,
- zadovoljiv sistem vodenja poslovnih in, kadar je primerno, transportnih evidenc, ki omogočajo ustrezne carinske kontrole,
- kadar je primerno, dokazano finančno solventnost, in
- kjer je to potrebno, ustrezne varstvene in varnostne standarde.

Postopek odbora se uporabi za določanje pravil

- za podelitev statusa ‚pooblaščen gospodarski subjekt‘,
- za izdajo dovoljenj za uporabo poenostavitve;
- za določitev carinskega organa, ki je pristojen za podelitev takega statusa in izdajo dovoljenj,

- za vrsto in obseg olajšav, ki se lahko dodelijo za carinske kontrole v zvezi z varstvom in varnostjo, ob upoštevanju pravil za skupno obvladovanje tveganj,
- za posvetovanje z drugimi carinskimi organi in posredovanje podatkov tem organom,

in pogoje, pod katerimi

- se dovoljenje lahko omeji na eno ali več držav članic,
- se status ‚pooblaščenega gospodarskega subjekta‘ lahko začasno odvzame ali razveljavi, in
- se lahko odstopi od zahteve po sedežu v Skupnosti za posebne kategorije pooblaščenih gospodarskih subjektov zlasti ob upoštevanju mednarodnih sporazumov.“;

3. člen 13 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 13

1. Carinski organi lahko v skladu s pogoji iz veljavnih predpisov opravljajo vse kontrole, ki jih štejejo za potrebne in zagotavljajo pravilno izvajanje carinskih predpisov in druge zakonodaje, ki ureja vstop, izstop, tranzit, prenos in posebno uporabo blaga, ki se giblje med carinskim območjem Skupnosti in tretjimi državami kot tudi v zvezi s prisotnostjo blaga, ki nima statusa Skupnosti. Če mednarodni sporazumi tako predvidevajo, se za pravilno izvajanje zakonodaje Skupnosti carinske kontrole lahko opravijo tudi v tretji državi.

2. Carinske kontrole, razen kontrole na kraju samem, temeljijo na analizi tveganj z uporabo metod avtomatske obdelave podatkov, z namenom določitve in kvantifikacije tveganj in razvoja potrebnih ukrepov za oceno tveganj na osnovi meril, razvitih na nacionalni ravni, na ravni Skupnosti in, če je primerno, na mednarodni ravni.

Postopek odbora se uporabi za določitev skupnega okvira za obvladovanje tveganj in za določitev skupnih meril in prednostnih kontrolnih območij.

Države članice v sodelovanju s Komisijo izdelajo elektronski sistem za izvajanje obvladovanja tveganj.

3. Kadar kontrole opravljajo organi, ki niso carinski organi, se take kontrole izvajajo v tesnem sodelovanju s carinskimi organi, kadar koli je to mogoče istočasno in na istem mestu.

4. V okviru kontrol, ki so predvidene v tem členu, si lahko carinski in drugi pristojni organi, kot na primer veterinarski organi in organi policije, podatke, prejete v zvezi z vstopom, izstopom, tranzitom, prenosom in posebne uporabe blaga, ki se giblje med carinskim območjem Skupnosti in tretjimi državami kot tudi v zvezi s prisotnostjo blaga, ki nima skupnostnega statusa, izmenjujejo med seboj, med carinskimi organi držav članic in Komisijo, kadar je to potrebno zaradi minimiziranja tveganj.

Posredovanje zaupnih podatkov carinskim upravam in drugim organom (na primer varnostnim agencijam) tretjih držav je dovoljeno samo v okviru mednarodnih sporazumov, pod pogojem, da se upoštevajo veljavne določbe o varstvu podatkov, predvsem Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o zaščiti posameznikov v zvezi z obdelavo osebnih podatkov in o prostem pretoku takšnih podatkov (*) in Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 45/2001 z dne 18. decembra 2000 o zaščiti posameznikov v zvezi z obdelavo osebnih podatkov s strani institucij in organov Skupnosti in o prostem pretoku takšnih podatkov (**).“

4. člen 15 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 15

Za vse podatke, ki so zaupne narave ali so zaupno posredovani, velja dolžnost varovanja poslovne skrivnosti. Carinski organi ga ne sme razkriti brez izrecnega dovoljenja osebe ali organa, ki ga je predložil. Vendar pa je posredovanje podatkov dovoljeno, če so pristojni organi to dolžni storiti v skladu z veljavnimi predpisi, zlasti v zvezi s sodnimi postopki. Razkritje ali posredovanje podatkov se opravi ob polnem spoštovanju predpisov o varstvu podatkov, predvsem Direktive 95/46/ES in Uredbe (ES) št. 45/2001.“;

5. v členu 16 se besede „kontrola s strani carinskih organov“ nadomestijo z besedami „carinske kontrole“;

6. v Poglavje I Naslova III se vstavijo naslednji členi:

„Člen 36a

1. Za blago, ki se vnaša na carinsko območje Skupnosti, se vložijo skupna deklaracija, razen za blago, ki se prevažata s prevoznimi sredstvi, ki samo prečkajo ozemeljske vode ali zračni prostor carinskega območja brez postanka na tem območju.

(*) UL L 281, 23.11.1995, str. 31. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

(**) UL L 8, 12.1.2001, str. 1.;

2. Skupna deklaracija se vložijo pri carinskem uradu vstopa.

Carinski organi lahko dovolijo, da se skupna deklaracija vložijo pri drugem carinskem uradu, pod pogojem, da ta carinski urad potrebne podatke takoj sporoči ali da na voljo v elektronski obliki carinskemu uradu vstopa.

Carinski organi lahko dovolijo, da se namesto vložitve skupne deklaracije vložijo uradno obvestilo in dostop do podatkov iz skupne deklaracije v elektronskem sistemu gospodarskega subjekta.

3. Skupno deklaracijo je treba vložiti pred vnosom blaga na carinsko območje Skupnosti.

4. Postopek odbora se uporabi za določitev:

— roka, do katerega se vložijo skupna deklaracija pred vnosom blaga na carinsko območje Skupnosti,

— pravil glede izjem in sprememb roka iz prve alineje, in

— pogojev, pod katerimi se lahko opusti ali prilagodi zahtevo po skupni deklaraciji,

v skladu s posebnimi okoliščinami in za posebne vrste prevoza blaga, oblike prevoza in gospodarskih subjektov ter kjer mednarodni sporazumi predvidevajo posebno varnostno ureditev.

Člen 36b

1. Postopek odbora se uporabi za določitev zbirke skupnih podatkov in oblike skupne deklaracije, ki vsebuje podrobnosti, potrebne za analizo tveganj in pravilno uporabo carinskih kontrol, predvsem v varnostne in varstvene namene, z uporabo, kjer je to primerno, mednarodnih standardov in trgovskih praks.

2. Skupna deklaracija se izdelata z uporabo tehnike računalniške izmenjave podatkov. Trgovinske, pristaniške ali prevozne listine se lahko uporabijo, če vsebujejo potrebne podatke.

Carinski organi lahko sprejmejo skupno deklaracijo v papirni obliki v izjemnih okoliščinah, če uporabljajo enako raven obvladovanja tveganja kot se uporablja za skupno deklaracijo, izdelano z uporabo tehnike računalniške izmenjave podatkov.

3. Skupno deklaracijo vložijo oseba, ki vnese blago ali prevzame odgovornost za prevoz blaga na carinsko območje Skupnosti.

4. Ne glede na obveznosti osebe iz odstavka 3, lahko namesto nje skupno deklaracijo vložijo:

- (a) oseba, v imenu katere nastopajo osebe iz odstavka 3; ali
- (b) vsaka oseba, ki lahko predloži ali da predložiti zadevno blago pristojnemu carinskemu organu; ali
- (c) predstavnik ene od oseb iz odstavka 3 ali točk (a) ali (b).

5. Osebi iz odstavka 3 in 4 se na njeno zahtevo dovoli, da spremeni en ali več podatkov skupne deklaracije po tem, ko je bila vložena. Vendar pa spremembe niso možne po tem, ko so carinski organi:

- (a) osebo, ki je vložila skupno deklaracijo, obvestili, da nameravajo pregledati blago; ali
- (b) ugotovili nepravilnost zadevnih podatkov; ali
- (c) dovolili odstranitev blaga.

Člen 36c

1. Carinski urad vstopa lahko odstopi od zahteve po skupni deklaraciji za blago, za katerega je bila carinska deklaracija vložena pred potekom roka iz člena 36a(3) ali (4). V tem primeru carinska deklaracija vsebuje najmanj tiste navedbe, ki so potrebne za skupno deklaracijo in dokler ta ni sprejeta v skladu s členom 63, velja kot skupna deklaracija.

Carinski organi lahko dovolijo, da se carinska deklaracija vložijo pri carinskem uradu uvoza, ki je drugi kot je carinski urad vstopa, pod pogojem da ta urad potrebne navedbe takoj sporoči ali da na voljo v elektronski obliki carinskemu uradu vstopa.

2. Kadar je carinska deklaracija vložena drugače kot z uporabo tehnike računalniške izmenjave podatkov, carinski organi za podatke uporabijo enako raven obvladovanja tveganja, kot se uporablja za carinsko deklaracijo, izdelano z uporabo tehnike računalniške izmenjave podatkov.“

7. v členu 37(1) se besede „kontrola s strani carinskega organa“ nadomestijo z besedami „carinske kontrole“ in v

členu 38(3) se besede „kontrola carinskega organa“ nadomestijo z besedami „carinske kontrole“;

8. člen 38(5) se nadomesti z naslednjim:

5. „Odstavki 1 do 4 in členi 36a do 36c in 39 do 53 se ne uporabljajo za blago, ki je začasno zapustilo carinsko območje Skupnosti in se giblje med dvema krajema na tem območju po morju ali zraku, če prevoz poteka v linijskem zračnem ali ladijskem prometu neposredno in brez postanka zunaj carinskega območja Skupnosti.“;

9. člen 40 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 40

Blago, ki vstopa na carinsko območje Skupnosti carini predloži oseba, ki ga vnaša na to območje, ali, če je to primerno, oseba, ki po vnosu blaga prevzame odgovornost za prevoz tega blaga, razen za blago na prevoznih sredstvih, ki samo prečkajo ozemeljske vode ali zračni prostor carinskega območja Skupnosti brez postanka na tem območju. Oseba, ki predloži blago, se sklicuje na skupno deklaracijo ali na carinsko deklaracijo, ki je bila predhodno vložena za blago.“;

10. v Naslovu III, se v Poglavju 3 naslov spremeni in se glasi: „Raztovarjanje blaga, predloženega carini“;

11. členi 43 do 45 se črtajo;

12. člen 170(2) se nadomesti z naslednjim:

2. „Carinskim organom se predloži blago in se zanj izpolnijo predpisane carinske formalnosti, če

(a) je bilo dano v carinski postopek in se z njegovim vstopom v prosto cono ali prosto skladišče ta postopek zaključi; vendar predložitev ni potrebna, če se v okviru carinskega postopka za blago dovoli opustitev obveznosti predložitve blaga;

(b) če je na podlagi odločitve o odobritvi povračila ali odpusta uvoznih dajatev bilo dano v prosto cono ali prosto skladišče;

(c) se zanj lahko uporabljajo ukrepi iz člena 166(b); ali

(d) vstopa v prosto cono ali prosto skladišče neposredno iz območja izven carinskega območja Skupnosti.“;

13. člen 176(2) se nadomesti z naslednjim:

2. „V primeru pretovarjanja blaga v prosti coni, se carinskim organom dajo na razpolago ustrezne evidence v zvezi s tem. Kratkotrajno skladiščenje blaga v zvezi s takšnim pretovarjanjem se šteje za del pretovarjanja.

Za blago, ki vstopa v prosto cono neposredno iz območja, ki je izven carinskega območja Skupnosti ali iz proste cone neposredno izstopa iz carinskega območja Skupnosti, se vloži skupna deklaracija v skladu s členi 36a do 36c ali 182a do 182d, kakor je primerno.“;

14. člen 181 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 181

Carinski organi se prepričajo, da se predpisi o izvozu, pasivnem oplemenitju, ponovnem izvozu, odložnih postopkih ali postopku notranjega tranzita ter določbe iz Naslova V upoštevajo, če blago zapušča carinsko območje Skupnosti iz proste cone ali prostega skladišča.“;

15. v prvem stavku člena 182(3) se črtajo besede „ponovnem izvozu ali“;

16. v Naslov V (Blago, ki zapušča carinsko območje Skupnosti) se vstavijo naslednji členi:

„Člen 182a

1. Blago, ki zapušča carinsko območje Skupnosti, razen blaga na prevoznih sredstvih, ki samo prečkajo ozemelske vode ali zračni prostor carinskega območja brez postanka na tem območju, je zajeto s carinsko deklaracijo, ali, kjer se carinska deklaracija ne zahteva, s skupno deklaracijo.

2. Postopek odbora se uporabi za določitev

— roka, do katerega se pri carinskem uradu izvoza vloži carinska deklaracija ali skupna deklaracija pred iznosom blaga iz carinskega območja Skupnosti,

— pravil glede izjem in sprememb roka iz prve alinee,

— pogojev, pod katerimi se lahko opusti ali prilagodi zahtevo po skupni deklaraciji, in

— primerov, v katerih, in pogojev, pod katerimi, se za blago, ki zapušča carinsko območje Skupnosti, ne predloži carinske deklaracije ali skupne deklaracije,

v skladu s posebnimi okoliščinami in za uporabo posebnih vrst prevoza blaga, oblik prevoza in gospodarskih subjektov ter kjer mednarodni sporazumi predvidevajo posebno varnostno ureditev.

Člen 182b

1. Kadar je blagu, ki zapušča carinsko območje Skupnosti, dodeljena nova carinsko dovoljena raba ali uporaba za namen, za katerega se zahteva carinska deklaracija po carinskih pravilih, se ta carinska deklaracija vloži pri carinskem uradu izvoza, preden blago izstopi iz carinskega območja Skupnosti.

2. Kadar je carinski urad izvoza drugi, kot je carinski urad izstopa, carinski urad izvoza potrebne navedbe takoj sporoči ali da na voljo v elektronski obliki carinskemu uradu izstopa.

3. Carinska deklaracija vsebuje najmanj tiste podatke, ki so potrebni za skupno deklaracijo iz člena 182d(1).

4. Kadar je carinska deklaracija izdelana drugače kot z uporabo tehnike računalniške izmenjave podatkov, carinski organi za te podatke uporabljajo enako raven obvladovanja tveganj, kot se uporablja za carinske deklaracije, izdelane z uporabo tehnike računalniške izmenjave podatkov.

Člen 182c

1. Kadar blagu, ki zapušča carinsko območje Skupnosti, ni dodeljena carinsko dovoljena raba ali uporaba, za katero se zahteva carinska deklaracija, se vloži skupna deklaracija na carinskem uradu izstopa preden bi blago moralo izstopiti iz carinskega območja Skupnosti.

2. Carinski organi lahko dovolijo, da se skupna deklaracija vloži pri drugem carinskem uradu, pod pogojem, da ta urad potrebne podatke takoj sporoči ali jih da na voljo v elektronski obliki carinskemu uradu izstopa.

3. Carinski organi lahko dovolijo, da se namesto vložitve skupne deklaracije, vloži uradno obvestilo in dostop do podatkov iz skupne deklaracije v elektronskem sistemu gospodarskega subjekta.

Člen 182d

1. Postopek odbora se uporabi za določitev zbirke skupnih podatkov in oblike skupne deklaracije, ki vsebujejo podrobnosti, potrebne za analizo tveganj in pravilno uporabo carinskih kontrol, predvsem v varnostne in varstvene namene, z uporabo, kjer je to primerno, mednarodnih standardov in trgovskih praks.

2. Skupna deklaracija se izdelata z uporabo tehnike računalniške izmenjave podatkov. Trgovinske, pristaniške ali prevozne listine se lahko uporabljajo, če vsebujejo potrebne navedbe.

Carinski organi lahko sprejmejo skupno deklaracijo v papirni obliki v izjemnih okoliščinah, če uporabljajo enako raven obvladovanja tveganja kot se uporablja za skupno deklaracijo, izdelano z uporabo tehnike računalniške izmenjave podatkov.

3. Skupno deklaracijo vložijo:

- (a) oseba, ki iznaša blago ali prevzame odgovornost za prevoz blaga iz carinskega območja Skupnosti; ali
- (b) vsaka oseba, ki lahko predloži ali da predložiti zadevno blago pristojnemu carinskemu organu; ali
- (c) predstavnik ene od oseb iz točk (a) ali (b).

4. Osebi iz odstavka 3 se na njeno zahtevo dovoli, da spremeni en ali več podatkov skupne deklaracije po tem, ko je bila vložena. Vendar pa spremembe niso možne po tem, ko so carinski organi:

- (a) osebo, ki je vložila skupno deklaracijo, obvestili, da nameravajo pregledati blago; ali
- (b) ugotovili nepravilnost zadevnih navedb; ali
- (c) dovolili odstranitev blaga.“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5a(2), drugi pododstavek člena 13(2), člen 36a(4), člen 36b(1), člen 182a(2) in člen 182d(1), se uporabljajo od 11. maja 2005.

Vse druge določbe se uporabljajo po začetku veljavnosti izvedbenih določb na podlagi členov, navedenih v prejšnjem podstavku. Elektronska deklaracija in avtomatizirani sistemi za izvajanje obvladovanja tveganj in za elektronsko izmenjavo podatkov med carinskimi uradi vstopa, uvoza, izvoza in izstopa, kakor je določeno v členih 13, 36a, 36b, 36c, 182b, 182c in 182d, se vzpostavijo tri leta po začetku uporabe teh členov.

Najpozneje dve leti po začetku uporabe teh členov, Komisija oceni vse zahteve držav članic za podaljšanje triletnega obdobja iz tretjega pododstavka za elektronsko deklaracijo in avtomatizirani sistem za izvajanje obvladovanja tveganj in elektronsko izmenjavo podatkov med carinskimi uradi. Komisija predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo in po potrebi predlaga podaljšanje triletnega obdobja iz tretjega pododstavka.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 13. aprila 2005

Za Evropski parlament
Predsednik
J. P. BORRELL FONTELLES

Za Svet
Predsednik
N. SCHMIT